

komme med et Forslag, om hvilket det forud vidste, at Flertallet ikke vilde gaa ind paa.

Clausen: Det ærede Medlem har slet ikke fremskillet noget Forslag i Udvalget til Afstemning der, og han kan derfor ikke sige, hvad Udvalget vilde være gaaet ind paa, dersom Mindretallet havde stillet et bestemt formuleret Forslag.

Ordføreren (S. N. Hansen): Denne Sags Realitet er jo nu saa udførlig diskuteret, at jeg kan fritage mig selv fra at komme nærmere ind derpaa. Det forekommer mig, at Forslagets Forsvarere saa slaaende have vist, hvorledes Sagens Realitet virkelig forholder sig, og hvorledes Stillingen egentlig er, at de utrættelige Anstrengelser, som navnlig det ærede Medlem for Corps Amts 4de Valgfreds (Holstein-Holsteinborg) har gjort, efter min Opfattelse ikke paa nogen Maade have formaaet at rokke, hvad der er fremsført fra saamange andre Sider. Det nævnte ærede Medlem udtalte i et af sine flere Foredrag, at man ikke skulde gjøre Forholdet mere broget, end det allerede er, men det ærede Medlem maa tillade mig at sige, at er der Nogen, som har gjort Forholdet broget, er det han. Han har vist en overordentlig stor Virtuositet i at gjøre hele Forholdet saa broget som muligt, medens Flertallets Forslag er saa klart og rent, at det er meget urigtigt og uforsigtigt, naar han behagede at falde det broget. Alt det Brogede i Forholdet er kommet fra det ærede Medlem selv. — Den ærede Minister fandt den Tone, hvori jeg første Gang talte, mindre passende eller upassende. Jeg antager, at den ærede Minister vil lade mig selv afgjøre, hvad jeg finder passende under Forhandlingerne, saalænge Thingets Formand ikke griber ind, og jeg antager, at jeg meget ofte vil komme til at finde passende, hvad den ærede Minister finder upassende; det Modsatte er ofte Tilfældet. Jeg skal henstille, om den ærede Minister for sit Bedkommende finder den Tone, hvori de øvrige Medlemmer af Udvalget har talt om hans Negtelse af at komme tilstede i Udvalget, antagelig. Med Hensyn til Dommen over denne hans Negtelse er der ikke noget Flertal eller Mindretal i Udvalget, derom er hele Udvalget enigt. (Holstein-Holsteinborg: Nei!) Det ærede Medlem er altsaa nu ikke enig deri. Det andet ærede Medlem af Mindretallet har dog ogsaa idag vedkjendt sig, at han var enig med os i at beklage, at Ministeren ikke var kommen tilstede i Udvalget, men jeg hører altsaa, at de ærede Herrer af Mindretallet ikke ere enige. Der er fra flere Medlemmer af Udvalget fremsført en stærk Dadel over Ministeren i en ganske anden Tone end min, og jeg troede oprigtig talt, at den ærede Minister efter den Tone, han selv bruger, holdt mere af min, end den, hvori saamange andre Medlemmer have talt. Han er tilbøielig til at

talte en hel Del spøgende, men det er Mødsord, der ere seldne ned over ham fra andre Sider paa Grund af det hidtil ukjendte Tilfælde, at en Minister har negtet at komme tilstede i et Udvalg for at forhandle om en Sag, naar Udvalget har henvendt sig til ham derom. Det er første Gang i vor 25- eller 26-aarige konstitutionelle Praxis, at en Minister har vist Udvalget en saadan Tilfidsættelse, at negte at komme tilstede deri, naar det ønskede hans Nærværelse. Den ærede Minister sagde os, at han, da Udvalget ikke vilde gaa ind paa i sit Forslag at afhjælpe, hvad han havde omtalt ved 1ste Behandling, fandt det aldeles klart og naturligt, at han ikke kom tilstede. Vi vide altsaa i Fremtiden, at det, naar vi ikke ville gaa ind paa en Sags Afgjørelse paa den Maade, som denne Minister nævner, ikke kan nytte, at det Udvalg, der bliver nedsat, henvender sig til ham om en Konference, thi han vil da ikke komme; han vil kun komme, naar Udvalget lader ham vide, at det vil sige ham og gaa ind paa, hvad han ved 1ste Behandling har sagt om den Maade, hvorpaa han vil have Sagen ordnet; ellers kan man ikke vente, at han vil komme tilstede. Den ærede Minister søgte at komme saa let som muligt bort fra denne mærkværdige Negtelse af ham, idet han udtalte, at han ikke behøvede at sige Udvalget Noget i den Retning; thi Mindretallet havde gjort gjældende, hvad han ogsaa fandt var det Rette. Den ærede Minister glemmer imidlertid, at han ikke engang har sagt Udvalget, at han finder, at dette er det Rette. Udvalget har været aldeles uvidende om, at det Mindretallet antyder, efter Ministerens Mening er det Rette, og dersom Mindretallet var gaaet i Vest, var Ministeren maaste gaaet i Ost. Udvalget kunde ligesaa lidt vide, om Ministeren var enig med Mindretallet, som om han var enig med Flertallet, naar han ikke kom tilstede og sagde det. Det var altsaa meget ubilligt af den ærede Minister at bebrejde os, at vi ikke ere slaaede ind paa den Vej, Mindretallet har antydet, fordi den ogsaa efter hans Mening er den rette, naar han har negtet at sige os, hvad der efter hans Mening er det Rette, og jeg kan saaledes paa ingen Maade finde denne Forklaring antagelig. — Med Hensyn til det lille Spørgsmaal om Opmaal skal jeg bemærke, at de to ærede Herrer af Flertallet, som ikke ere gaaede ind til Forslaget desangaaende, dog vistnok ville komme til at erkjende, at det ikke er rigtigt eller ønskeligt i en saadan Lov — forudsat nu at dette Forslag bliver til Lov — slet ikke at omtale Spørgsmaalet om Opmaal. Jeg tror, vi skulde en stor Del af Befolkningen i en saadan Lov at udtale Noget om dette Spørgsmaal. Man kan sige, at Opmaal skal regnes med, og man kan sige, at det ikke skal regnes med, men jeg tror, det er en Pligt overfor dem, der skulle benytte en saadan Lov, ogsaa at sige, hvad man vil have, der skal være Lovens Mening om Opmaal. Naar vi